

תת"ע 7035/12/21 - ח'אלד אגבאריה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלים לתעבורה בחדירה

תת"ע 7035-12-21 מדינת ישראל נ' אגבאריה
תיק חיצוני: 10123750464

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	ח'אלד אגבאריה
	ע"י ב"כ עווה"ד מועמר מחאמיד
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינו בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 22.2.2006, ונדון לקנס המקורי הקבוע לצדעה של העבירה בגיןה נשפט.

עינתי בטיעוני הצדדים בבקשת ובתגובה.

בית המשפט יעתיר בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימ השש שנגרכם לו עיות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שמאישור המשירה בתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדין נשלחה לבקשת, בכתב שמסר בבקשת להישפט, וחזרה בציון 'לא נדרש'; והმבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנוותו מלקבלה, ולא הציג כל ראייה שיש בה כדי לסתור את חזקת המשירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם; רע"פ 09/805 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל). ובעניינו, המבוקש לא בירר את נסיבות מסירת הדוח, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמו שקיבל את הזמנה לדין.

"משמעות קבלת עדמת המבוקש היא ביטול בפועל של "חזקת המשירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיינה ראייתית נספפת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)). לפיכך, המבוקש לא עמד בנintel ההוכחה המוטל על כתפיו, ונitin היה לדון אותו בהיעדרו (עפט (מחוזי חיפה) 27178-02-19 מהאר נ' מדינת ישראל, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי ח"י) 18-12-37016 נסאר נבואני נ' מדינת ישראל; ישראל; ועפ"ת (מחוזי ח"י) 11-09-21632 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל).

עמוד 1

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שהמבחן לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענותו, כי יש לו טענות הגנה טובות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתיית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, כנדרש על פי ההחלטה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילוה של חשש לעיוות דין; ועל פי ההחלטה, אין די בהכחשת העבירה בכלל בא כדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 17/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם ב公报, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבחן (קנס המקורי), אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 17/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם ב公报, 25.03.2018); ע"פ 08/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם ב公报, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניית מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ב, 05 ספטמבר 2022, בהעדך
הצדדים.